

STUDIUM

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
MIASTA ŁODZI

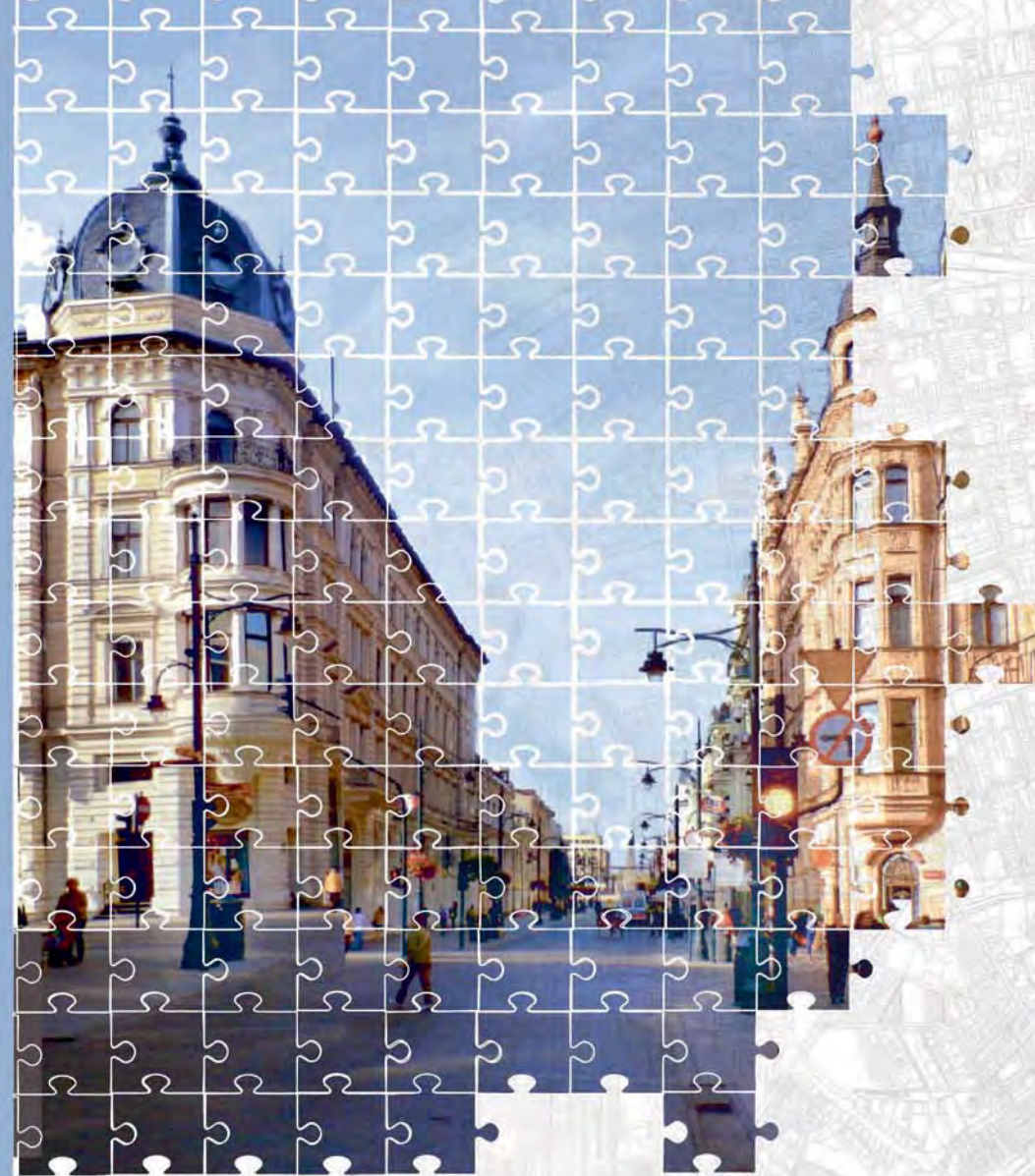
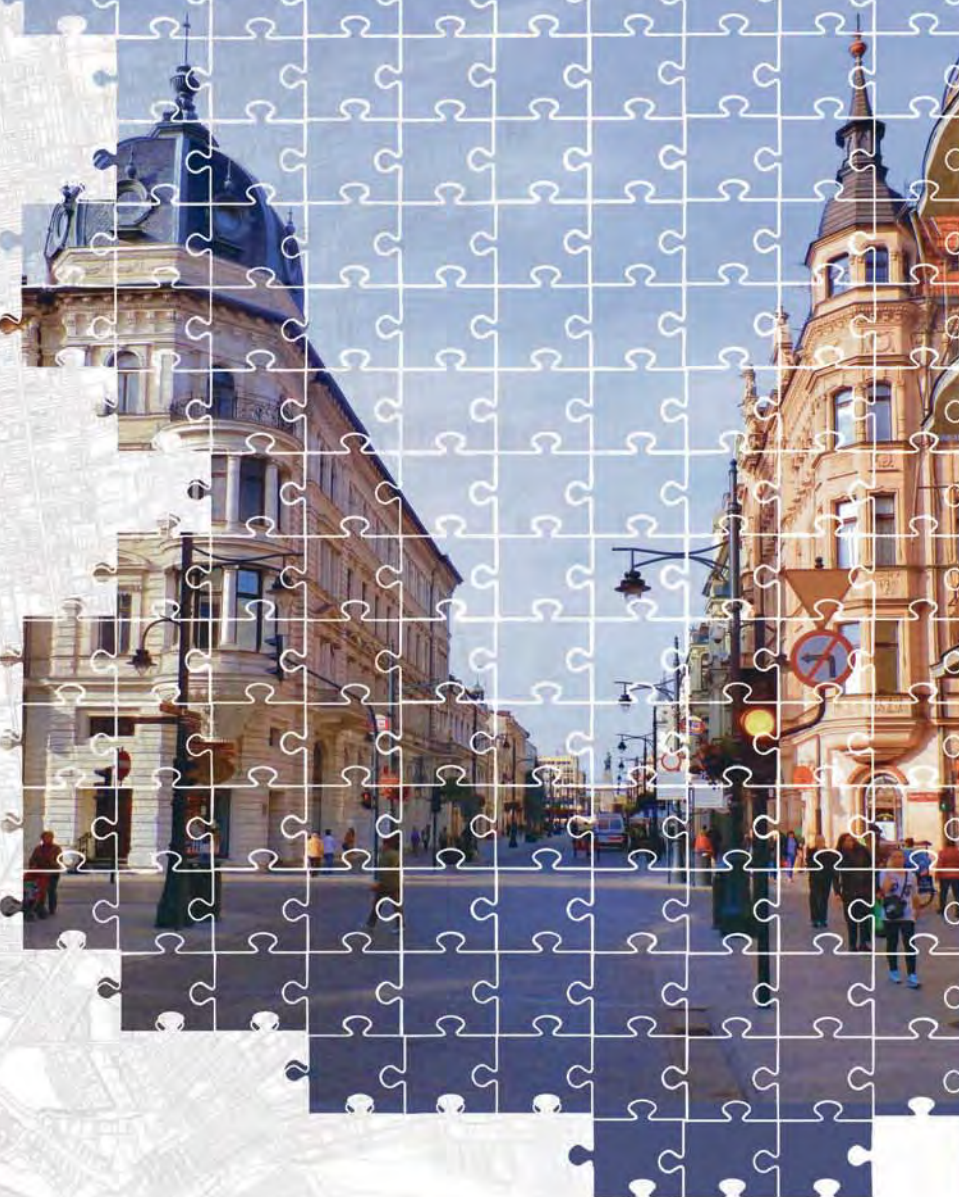
MIEJSKA JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA SPORZĄDZAJĄCA STUDIUM
W IMIENIU PREZYDENTA

Miejska Pracownia Urbanistyczna w Łodzi – zespół opracowujący Studium:

dr inż. arch. Robert Warsza – Dyrektor MPU w Łodzi – **projektant generalny**
mgr inż. arch. Danuta Lipińska – Z-ca Dyrektora ds. Koordynacji i Projektowania
dr inż. arch. Aneta Tomczak – Z-ca Dyrektora ds. Projektowania

mgr Barbara Wysmyk-Lamprecht – kierownik Zespołu Projektowego Studium

dr inż. arch. Łukasz Pancewicz
mgr inż. arch. Maria Dankowska
mgr inż. Krzysztof Gnidziński
mgr Natalia Kwiatkowska
mgr inż. arch. Andrzej Makowski
mgr inż. Mariusz Stępniewski
mgr Marlena Szot
mgr inż. Izabela Hałucha
techn. Anna Lipińska
mgr inż. Karolina Godos
mgr inż. Katarzyna Pielużek
mgr Miłosz Łukomski
mgr inż. arch. Małgorzata Saciuk
mgr inż. Marek Gruchała
mgr inż. Monika Meckier
inż. Marek Bubiak
inż. Andrzej Zabawski
mgr inż. Jan Cichocki
techn. Anna Bartoszewska
mgr Michał Brodowicz

Szanowni Państwo,
w 2018 r. Rada Miejska w Łodzi przyjęła dokument określający wizję rozwoju przestrzennego Łodzi na najbliższe lata
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi.

Z przyjemnością pragniemy zaprezentować Państwu folder stanowiący swoisty przewodnik po dokumencie, wprowadzający w jego tematykę.

Wyrażamy serdeczne podziękowania wszystkim osobom, które uczestniczyły w przygotowaniu Studium.

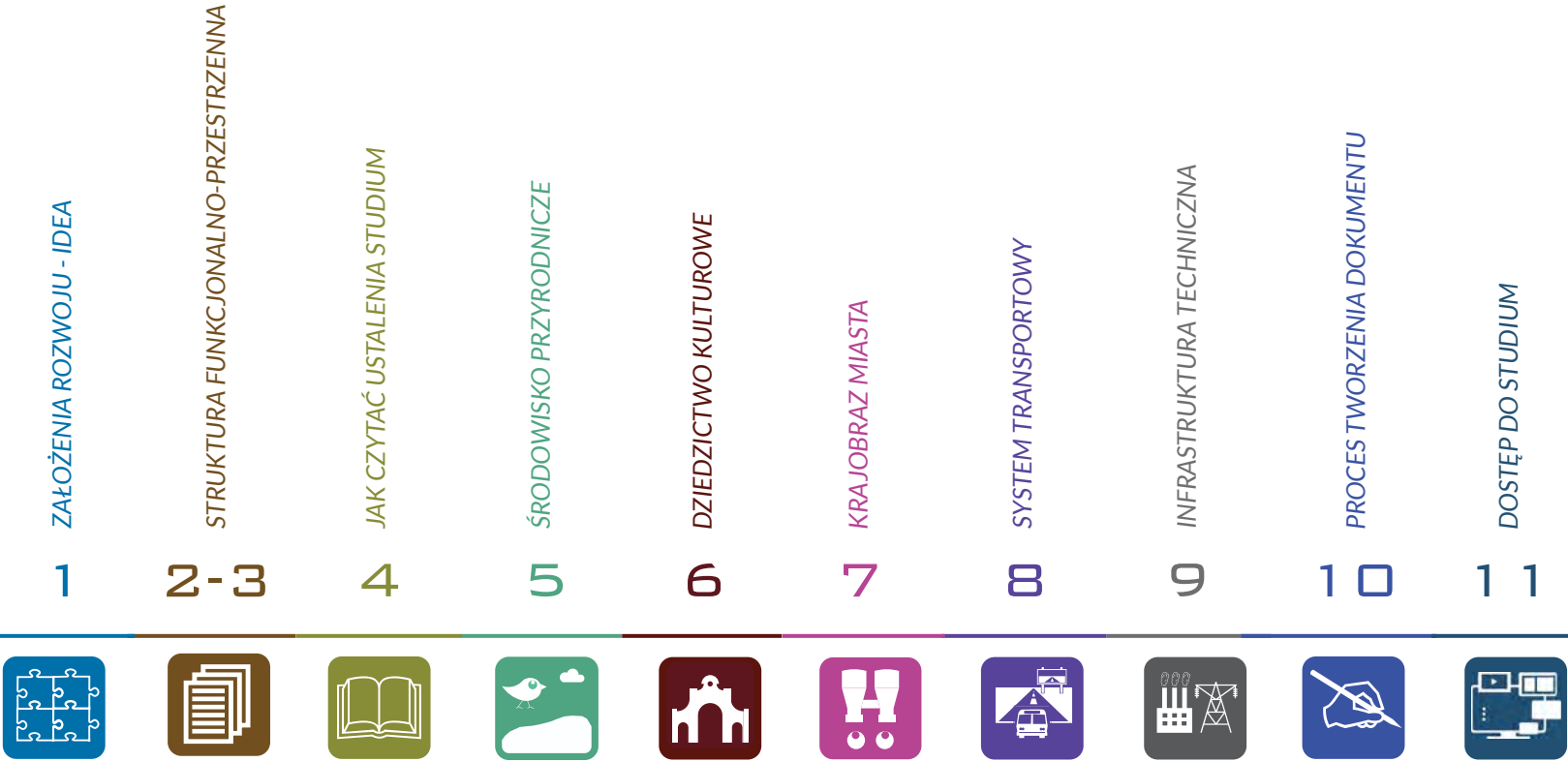
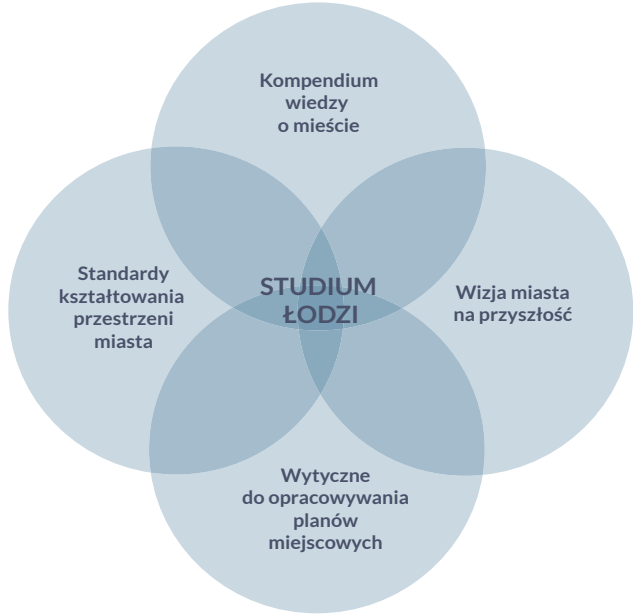
Szczególne podziękowania kierujemy do mieszkańców Łodzi aktywnie uczestniczących w całym procesie sporządzania Studium. Państwa udział stanowił istotną pomoc w tworzeniu tak ważnego dla miasta dokumentu strategicznego, jakim jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

DYREKCJA I PRACOWNICY
MIEJSKIEJ PRACOWNI URBANISTYCZNEJ
W ŁODZI

Studium przyjęte uchwałą Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 r. formułuje politykę przestrzenną miasta, uwzględniając ustalenia dokumentów programowych i wizje związane z rozwojem gospodarczym i społecznym miasta. Przystąpienie do prac nad dokumentem było uwarunkowane koniecznością dostosowania kierunków rozwoju do potrzeb miasta i racjonalizacją zarządzania jego zasobami. Studium określa założenia polityki przestrzennej Łodzi w perspektywie średniookresowej, tj. od kilku do kilkunastu lat (2030+).

Ustalenia Studium odnoszą się w szczególności do kwestii przestrzennych, społecznych, ekonomicznych oraz kulturowych i środowiskowych w zakresie gospodarki przestrzennej.

W ślad za nowym Studium uchwalane będą miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, określające w jaki sposób można prowadzić inwestycje w mieście.

ŁÓDŹ - MIASTO UKIERUNKOWANE

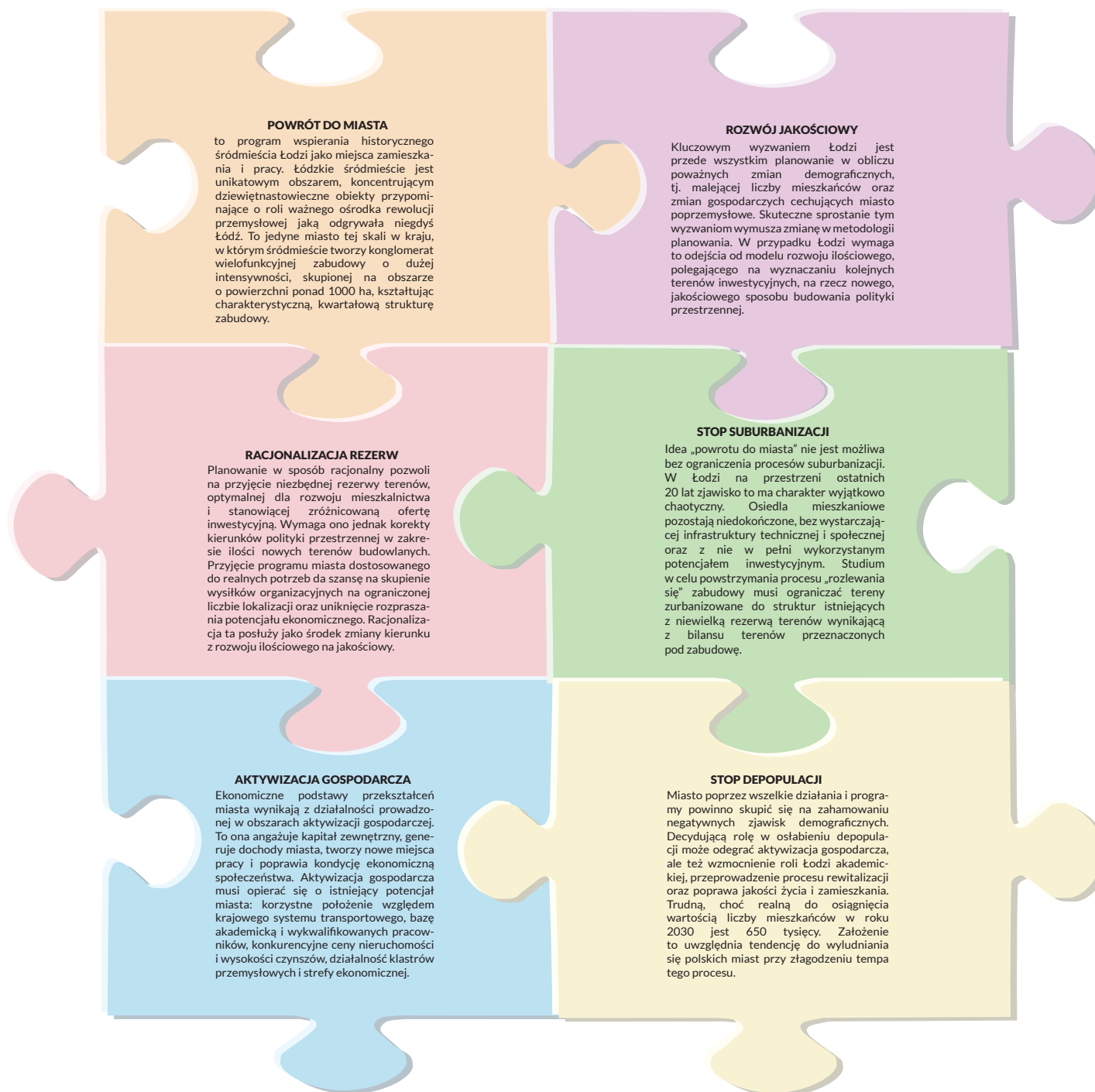
Wizja Łodzi zapisana w Studium opiera się na sześciu fundamentach, stanowiących jednocześnie najważniejsze cele polityki rozwojowej miasta.

„Powrót do miasta” stanowi świadomą decyzję skupienia większości sił rozwojowych w strefie centralnej. Zgodnie z przyjętymi założeniami, historyczne śródmieście Łodzi wskazuje się jako obszar priorytetowy, wymagający pilnych działań rewitalizacyjnych. Odnowa obszaru nie będzie jednak możliwa bez ograniczenia procesu suburbanizacji, co oddaje idea „stop suburbanizacji”. Studium przyjmuje, że poprawa warunków życia i zamieszkania w Łodzi odbywać się powinna poprzez „rozwój jakościowy”, a nie ilościowy, zaś „aktywizację gospodarczą” zapewni odpowiednie zaplecze finansowe dla podejmowanych działań. „Racjonalizacja rezerw” jest wyrazem konieczności planowania na miarę potrzeb i możliwości. Jednym z kluczowych zadań jest także zahamowanie negatywnych zjawisk demograficznych, czyli „stop depopulacji”.

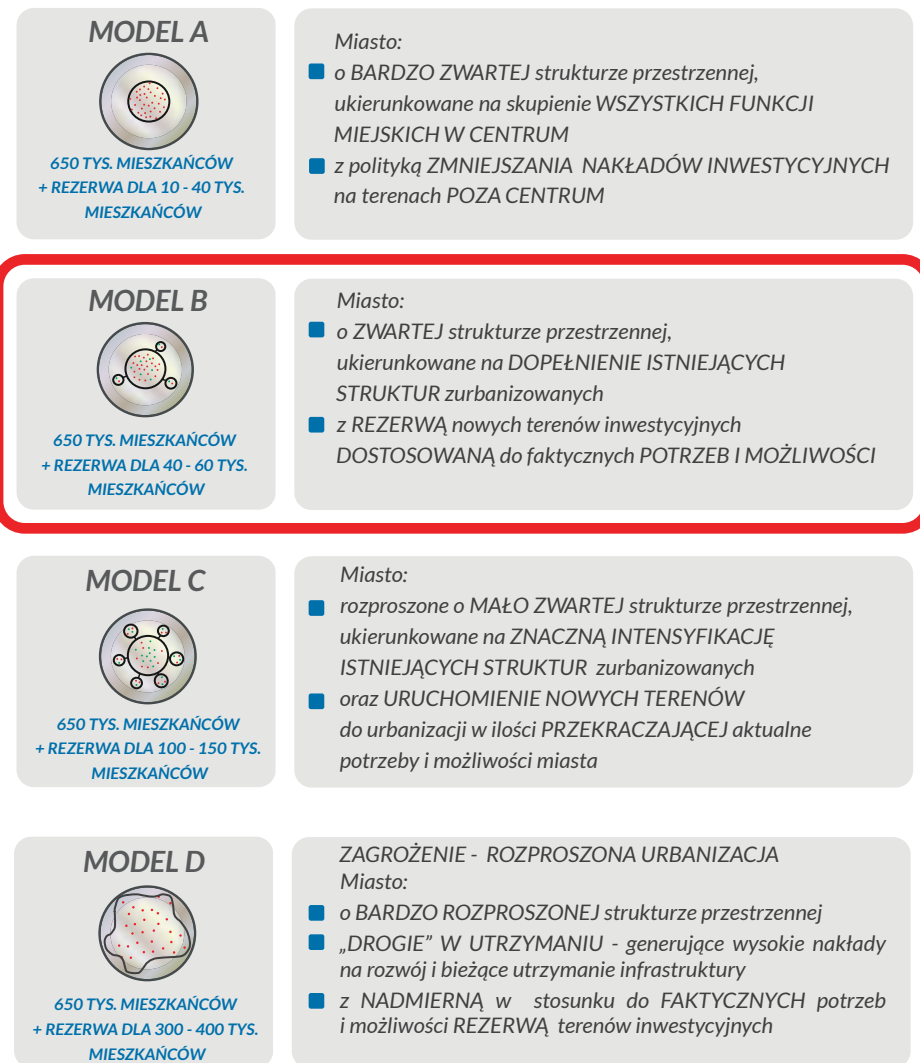
Zapisy Studium będące wyrazem polityki przestrzennej miasta określonej na najbliższe kilkanaście lat (2030+), stanowią zarówno wytyczne do sporządzania planów miejscowych jak i rekomendacje dla pozostałych narzędzi polityki przestrzennej.

ZAŁOŻENIA ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA

WYBÓR MODELU ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA

Dla ukazania pełnego spektrum możliwych scenariuszy rozwoju miasta, w toku prac nad Studium opracowano cztery wariantowe modele. Wszystkie rozpatrywane modele tęczyła polityka przyjęta wobec strefy centralnej miasta, będąca wyrazem realizacji idei „rozwój do wewnątrz”. Kluczowym elementem rozróżniającym modele była polityka skali rezerw terenów pod zabudowę w strefie obrzeżnej miasta.

Rada Miejska w Łodzi wyraziła stanowisko w sprawie modelu rozwoju przestrzennego miasta uchwałą Nr XIV/289/15 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 1 lipca 2015 r. - tzw. MODEL B. Na podstawie wybranego przez Radę modelu sformułowano założenia i ustalenia Studium.

STREFY PRZESTRZENNE MIASTA

Określając kierunki w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów dokonano podziału miasta na strefy i jednostki funkcjonalno – przestrzenne.

1 Tereny przeznaczone pod zabudowę wskazane do utrzymania i dalszego rozwoju zabudowy, w podziale na:

- tereny wielofunkcyjne Strefy Wielkomiejskiej,
- tereny strefy ogólnomiejskiej.

Obejmują one pełną gradację różnych typologii zabudowy: od najintensywniej zagospodarowanego obszaru ścisłej zabudowy historycznego śródmieścia Łodzi, poprzez tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej i aktywności gospodarczej, do terenów podmiejskich o niskiej intensywności.

2 Tereny wyłączone spod zabudowy, rozumiane jako jednostki funkcjonalno-przestrzenne, obejmujące tereny systemu przyrodniczego miasta, zróżnicowane pod względem aktywności przyrodniczej.

W terenach tych dopuszcza się możliwość funkcjonowania istniejącej zabudowy i lokalizacji nowej na zasadach określonych w kartach ustaleń oraz w rozdziałach tematycznych części tekstowej Studium.

STREFA WIELKOMIEJSKA – POWRÓT DO MIASTA

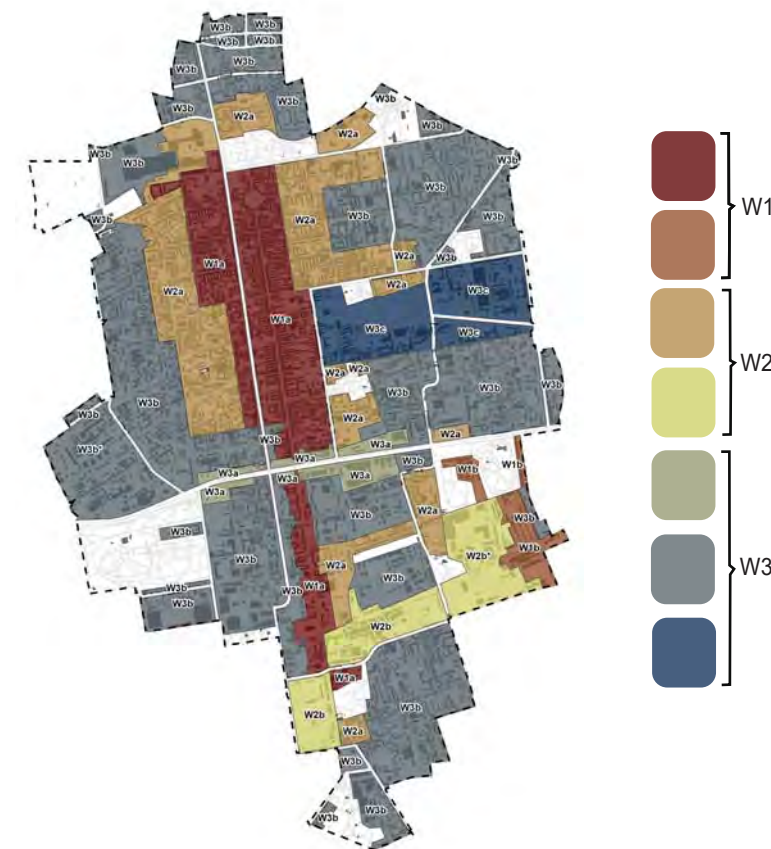
W celu wzmocnienia Strefy Wielkomiejskiej jako miejsca atrakcyjnego do zamieszkania i pracy (idea „powrotu do miasta”), a także ochrony jej krajobrazu kulturowego, wskazuje trzy strefy działań przestrzennych zróżnicowanych ze względu na stopień zachowania struktury urbanistycznej, wartość architektoniczną i historyczną budynków oraz nowe możliwości inwestycyjne.

1 Strefa W1 - zachowania historycznej struktury przestrzennej (rewitalizacja i rekompozycja), w której priorytet ma ochrona walorów kulturowych i budowanie tożsamości, a nowe realizacje uzupełniają i wpisują się w istniejącą strukturę.

2 Strefa W2 - przekształcenia historycznej struktury przestrzennej w kierunku jej porządkowania i uzupełniania (regeneracja, rekompozycja i redefinicja), w której priorytet ma poprawa jakości zamieszkania i funkcjonowania.

3 Strefa W3 - przekształcenia historycznej struktury przestrzennej w kierunku kreacji nowych wartości, w której priorytet ma tworzenie nowych możliwości inwestycyjnych w ramach struktur śródmiejskich.

STREFA WIELKOMIEJSKA – STREFY DZIAŁAŃ PRZESTRZENNYCH

W1	W1a, W1b	W2	W2a, W2b	W3	W3a, W3b, W3c
STREFA RESTRYKCJI/ KONSERWACJI		STREFA RÓWNOWAGI/ KOMPROMISU		STREFA RENOWACJI/ KREACJI	
Obszar <u>zachowania</u> historycznej struktury przestrzennej		Obszar <u>porządkowania</u> <u>i uzupełniania</u> historycznej struktury przestrzennej		Obszar <u>przekształcania</u> historycznej struktury przestrzennej	

STREFY PRZESTRZENNE MIASTA

PODZIAŁ MIASTA NA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNE

Projektowana struktura funkcjonalno-przestrzenna Łodzi bazuje na istniejącym stanie zagospodarowania oraz przesłankach wynikających z dokonanego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę. Wynikiem analiz możliwości lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej i obszarach przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wyznaczono:

- 17 typów terenów przeznaczonych pod zabudowę: tereny zabudowy wielofunkcyjnej, tereny zabudowy mieszkaniowej o wysokiej, średniej i niskiej intensywności, tereny zabudowy usługowej, w tym usług ponadlokalnych, tereny aktywności gospodarczej o zróżnicowanej uciążliwości dla otoczenia oraz tereny lotniska,
- 6 typów terenów wyłączonych spod zabudowy: tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo, tereny lasów, tereny zieleni urządzonej i dolin rzecznych w strefie zurbanizowanej, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, ogrody działkowe oraz cmentarze.

W projektowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej za priorytetowe uznano:

- utrzymanie terenów wielofunkcyjnej zabudowy śródmiejskiej w granicach Strefy Wielkowiejskiej wraz z dopełnieniem istniejących układów urbanistycznych i uzupełnieniem struktury zabudowy na terenach nieużytkowanych,
- wyznaczenie terenów zabudowy wielofunkcyjnej wokół Strefy Wielkowiejskiej,
- wyznaczenie rezerw terenowych pod rozwój mieszkalnictwa, produkcji i usług w sposób proporcjonalny do potrzeb i możliwości,
- utrzymanie istniejącego systemu terenów zieleni urządzonej i włączenie do niego nowych terenów otwartych,
- ochronę terenów niezabudowanych, aktywnych przyrodniczo z ukierunkowaniem procesów urbanizacji na wyznaczone obszary rezerw terenowych.

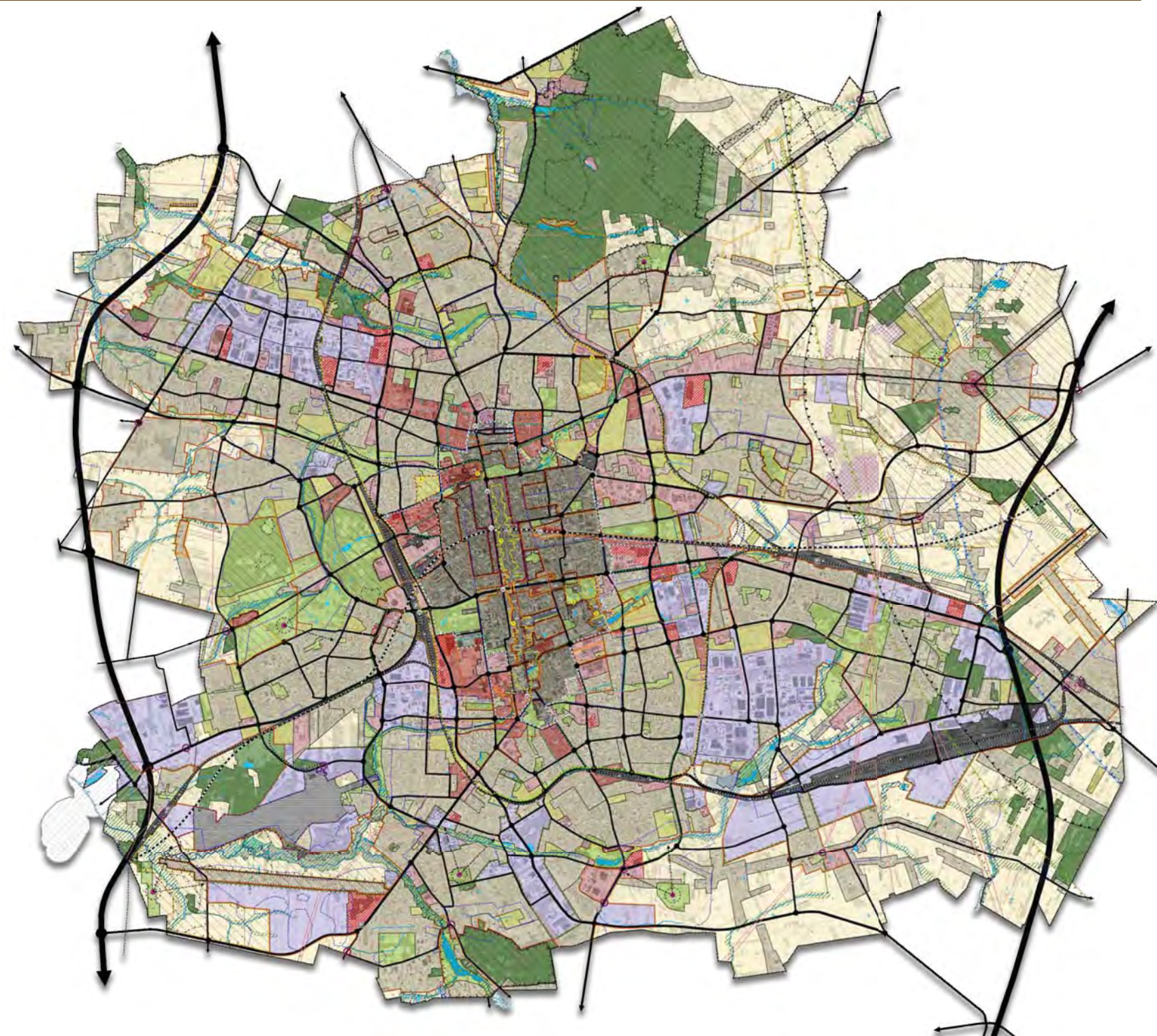
TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ

W1a WIELOFUNKCYJNE KWARTALE ŚRÓDMIEJSKIE I			M4 TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ NA DUŻYCH DZIAŁKACH
W1b ZESPOŁY ZABUDOWY WIELOFUNKCYJNEJ KSIEŻEGO MŁYNA I CENTRALI SCHEIBLERA			PM TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ W UKŁADACH ULICOWYCH
W2a WIELOFUNKCYJNE KWARTALE ŚRÓDMIEJSKIE II			U TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ
W2b ZESPOŁY ZABUDOWY WIELOFUNKCYJNEJ W DOLINIE RZECY JASIEŃ			AG1 TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ O OGRANICZONEJ UCIĄŻLIWOŚCI
W3a ZESPÓŁ ZABUDOWY USŁUGOWEJ WZDŁUŻ TRASY W-Z			AG2 TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ O ZNAJCZNEJ UCIĄŻLIWOŚCI
W3b WIELOFUNKCYJNE KWARTALE ŚRÓDMIEJSKIE III			KL TEREN LOTNISKA W GRANICACH LOTNISKA WG ZMIANY DOKUMENTACJI REJESTRACYJNEJ LOTNISKA, STAN NA CZERWIEC 2017)
W3c NOWE CENTRUM ŁODZI			O TERENY AKTYWNE PRZYRODNICZO, W TYM UŻYTKOWANE ROLNICZO
WZ TERENY ZABUDOWY WIELOFUNKCYJNEJ (WZ1, WZ2, WZ3)			L TERENY LASÓW O POWIERZCHNI MINIMUM 3 HA
M1 TERENY WIELKICH ZESPOŁÓW MIESZKANIOWYCH			Z TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ O POWIERZCHNI MINIMUM 3 HA I DOLIN RZECZYNYCH W STREFIE ZURBANIZOWANEJ
M2 TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNO - (WIEŁORODZINNEJ NISKIEJ)			RW TERENY REKREACYJNO - WYPOCZYNKOWE
M3 TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ			D TERENY OGRODÓW DZIAŁKOWYCH
			C TERENY CMEN TARZY

STREFA WIELKOWIEJSKA

TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ

TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

JAK CZYTAĆ USTALENIA STUDIUM ?

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów określa się poprzez:

1 Ustalenia koncepcyjne i dyspozycje przestrzenne zawarte na mapie „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne”.

Mapa „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne” przedstawia podział miasta na jednostki funkcjonalno-przestrzenne oraz lokalizację elementów szczególnych zagospodarowania. Do każdej z jednostek przypisano odpowiadający jej symbol – symbole te zostały również zamieszczone na kartach ustaleń zawartych w tekście Studium.

KARTA USTALEŃ DLA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

GLÓWNE CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Sformułowane indywidualnie dla poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych.

SYMBOL I NAZWA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

W celu ułatwienia identyfikacji poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych, odpowiadające im symbole zamieszczone zostały również na mapie „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne”.

CHARAKTERYSTYKA I OPIS JEDNOSTKI

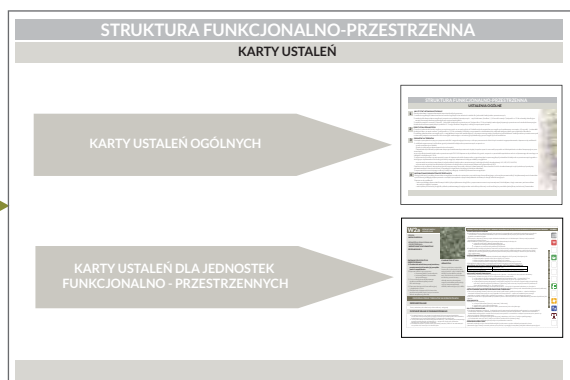
ZASADY DZIAŁAŃ W JEDNOSTCE

kierunki zmian i modelowe wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów
Zasady te stanowią wytyczne dla formułowania zapisów dla poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

2 Ustalenia regulacyjne zawarte w kartach ustaleń.

Karty ustaleń ogólnych – określają zasady interpretacji ustaleń Studium oraz zapisy ogólne sformułowane dla wszystkich wyznaczonych w Studium jednostek funkcjonalno-przestrzennych.

Karty ustaleń dla jednostek funkcjonalno-przestrzennych – określają szczegółowe dyspozycje przestrzenne dla poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych.

PRZEZNACZENIE TERENÓW W JEDNOSTCE:

- **dopuszczalne** - przeznaczenie przeważające, wiodące na obszarze jednostki,
- **dopuszczalne z ograniczeniami** - przeznaczenie dopuszczone na warunkach i zasadach określonych w karcie.

W2a RÓWNOWAGA/KOMPROMIS

STREFA WIELKOMIEJSKA

JEDNOSTKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA: WIELOFUNKCYJNE KWARTALY ŚRÓDMIEJSKIE II

CHARAKTERYSTYKA JEDNOSTKI:

Obszar położony centralnie, historyczny dla tożsamości miasta. Wyodrębni się zróżnicowaną strukturą przestrzenną – układy zwarte, pierzejowe, zespoły zabudowy wolnostojącej (np. poprzemysłowej), obiekty

GLÓWNE CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ

1. Przekształcanie historycznej struktury przestrzennej w kierunku jej porządkowania i uzupełniania.
2. Poprawa jakości życia poprzez:
 - poprawę jakości zamieszkania, poprawę jakości środowiska przyrodniczego.
3. Ochrona krajobrazu kulturowego struktury wielkomiejskiej miasta XIX-wiecznego.
4. Poprawa dostępności komunikacyjnej i uspołecznienie ruchu.
5. Zwiększenie dostępności do terenów przestrzeni publicznych (w tym terenów rekreacji i sportu).

WYSOKOŚĆ NOWEJ ZABUDOWY

1. Maksymalna wysokość zabudowy w pierzejach ulic placów – w nowym punkcie do wysokości zabudowy historycznej, jednak nie wyżej niż 21 m, z dopuszczeniem przewyższeń:
 - w narożnikach ulic lub ze względu uzasadnionych kompozycyjnie – nie wyżej niż 25 m,
 - w pierzejach i układach zabudowy historycznej wyżej niż 21 m – nie wyżej niż 25 m,
 - w pierzejach i układach zabudowy historycznej wyżej niż 25 m w liniach rozgraniczających zawierających ulicę o klasie technicznej minimum zbiorczej (Z) oraz od strony innych przestrzeni publicznych o szerokości powyżej 35 m – nie wyżej niż 25 m.
2. Maksymalna wysokość zabudowy wewnątrz kwartałów – nie wyżej niż wysokość zabudowy w pierzejach.
3. Zaleszenie ustalone w rozporządzeniu o wysokości zabudowy od strony historycznie skalkulowanej przestrzeni publicznej.

KSZTAŁTOWANIE ARCHITEKTONICZNE NOWEJ ZABUDOWY

1. Zaleszenie aneksów elewacji od strony przestrzeni publicznych podzielił wertykalnie – oddzielił od sąsiednich budynków historycznych, a w przypadku ich nieczytelności – oparte na zasadach historycznego podziału na dachy i dachy, podzielił horyzontalnie – jako wyodrębnienie kondygnacji parteru.
2. Zaleszenie ustalone w rozporządzeniu o wysokości parteru od strony historycznie skalkulowanej przestrzeni publicznej.

KOMUNIKACJA

Ułatwienie ruchu poprzez:

- priorytet komunikacji pieszej, rowerowej i zbiłorowej,
- ograniczenie ruchu samochodowego,
- zabiegi do powiększenia powierzchni przeznaczonych do ruchu pieszego.

POLITYKA PARKINGOWA

1. Usługa zabudowy historycznej – brak konieczności wyznaczania wskaźników parkingowych, a w przypadku jej przebudowy, odbudowy, rozbudowy, nadbudowy lub zmiany sposobu użytkowania – konieczność stosowania wskaźników parkingowych w odniesieniu do przynajmniej jednego z elementów systemowych w postaci:
 - zbiórnych garaży wielostanowiskowych,
 - garaży indywidualnych,
 - miejsc parkingowych.
2. Zapotrzebowanie na miejsca parkingowe dla nowej zabudowy: od 0,5 do 1,5 miejsca parkingowego na 1 mieszkanie oraz od 1 do 1,5 miejsca na 1000 m² powierzchni użytkowej ulgi.
3. Określenie w oparciu o minimalną liczbę miejsc do parkowania rowerów.

DZIAŁANIA OPERACYJNE

Jednostki zawierające się w Strefie Wielkomiejskiej są kluczowe z punktu widzenia tożsamości miasta planowania jego rozwoju, stanowią obszar priorytetowy i wymagają interakcji między działami operacyjnymi.

SYMBOL

ELEMENTY SZCZEGÓLNE zlokalizowane w granicach jednostki funkcjonalno-przestrzennej

W celu ułatwienia identyfikacji elementów szczególnych, odpowiadające im symbole, zamieszczone zostały również na mapie „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne” oraz w części tekstowej „Studium... Kierunki rozwoju” w poszczególnych rozdziałach tematycznych.

3 Ustalenia dla elementów szczególnych zawarte w rozdziałach tematycznych, wprowadzające zasady i koncepcje budowy poszczególnych systemów miejskich.

Elementy szczególne zagospodarowania zostały wyznaczone niezależnie od podziału miasta na jednostki funkcjonalno-przestrzenne. Stanowią je tereny i elementy o istotnym znaczeniu dla funkcjonowania miasta, zaspokajania potrzeb mieszkańców oraz realizacji przyjętej polityki przestrzennej.

Ustalenia określone w punktach 1-3 mają charakter integralny i należy je rozpatrywać łącznie.

Przeznaczenie wskazane w karcie należy rozumieć łącznie z zagospodarowaniem, obiektami i urządzeniami budowlanymi niezbędnymi do użytkowania poszczególnych terenów i tworzących z nimi funkcjonalną całość.

W każdej z jednostek funkcjonalno-przestrzennych, oprócz przeznaczenia określonego w kartach ustaleń, dopuszcza się dopełnienie struktury funkcjonalnej obszaru terenami: przestrzeni publicznych, zieleni, lasów, wód powierzchniowych, komunikacji i obsługi komunikacji oraz infrastruktury technicznej.

Przeznaczenia określone w kartach ustaleń nie odnoszą się do poszczególnych nieruchomości – stanowią podstawę do ustalenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wiodącej funkcji terenów w danej jednostce.

KLIMAT MIASTA

Jakość powietrza na terenie Łodzi od końca XX w. ulega systematycznej poprawie. Nadal jednak corocznie obserwowane są przekroczenia dopuszczalnych norm zanieczyszczeń. W celu poprawy tego stanu Studium ustala ochronę i wzmacnianie obszarów stanowiących główne źródło napływu natlenionych mas powietrza w postaci rozległych terenów zieleni wysokiej. W dokumencie podkreślono kwestię wykorzystania dolin rzecznych (szczególnie tych o przebiegu wschód-zachód, zgodnym z głównym kierunkiem napływu mas powietrza) jako dróg zasilania umożliwiających swobodny napływ świeżego powietrza do strefy zurbanizowanej miasta oraz odpływ zanieczyszczonego powietrza poza tę strefę.

ZIELEŃ

Za najważniejsze działania dla poprawy komfortu zamieszkania w mieście Studium uznaje zapewnienie dostępności do terenów zieleni. Dla funkcji mieszkaniowych ustala maksymalną odległość w linii prostej do terenów zieleni tj. parki, lasy miejskie. Dla spełnienia tych standardów konieczne jest powiększanie zasobów zieleni urządzonej w strefie zurbanizowanej zwartej. Studium wyznacza nowe tereny zielone, ale także wskazuje na możliwość ich realizacji w każdej z jednostek funkcjonalno-przestrzennych. W ścisłym centrum miasta, przy braku rezerw dla wykształcenia większych przestrzeni zieleni, zaleca się urządzenie parków kieszonkowych, „zielonych” dachów, „zielonych” ścian itp. Studium zawiera także wytyczne w zakresie kształtowania powiązań przestrzeni aktywnych przyrodniczo (także z leżącymi poza obrębem miasta obszarami węzłowymi) oraz lokalizacji stref zieleni izolacyjnej.

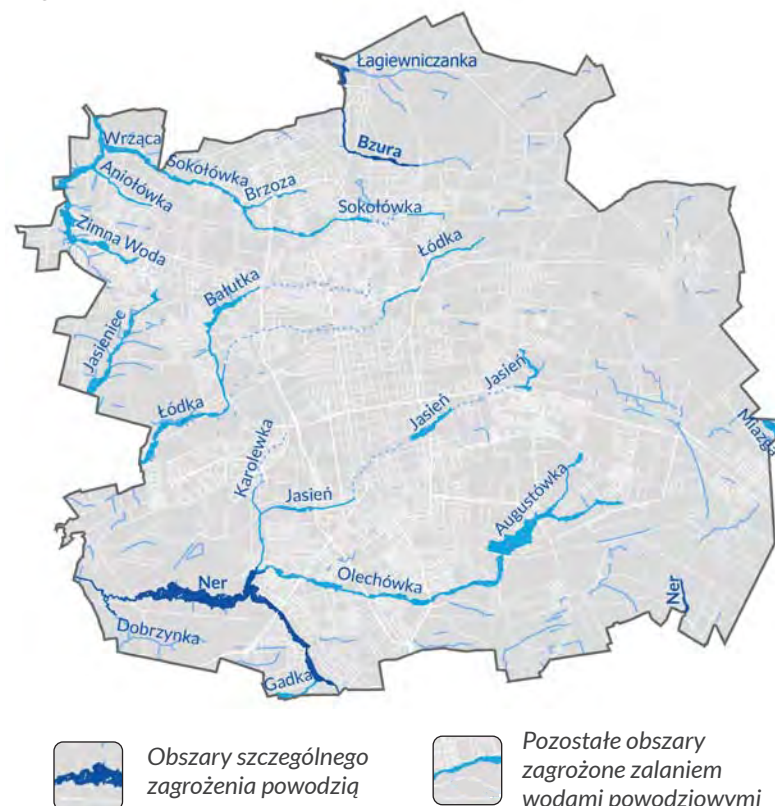
WODY

Łódź jako miasto położone na wododziale cechuje się gęstą siatką rzek i cieków. Wzrastający obecnie poziom wód gruntowych oraz zmiany klimatyczne wzmagające zagrożenia powodziowe wpływają korzystnie na ich postrzeganie w strukturze przestrzennej miasta. Studium, w oparciu o sieć dolin rzecznych, wyznacza system powiązań ścieżek pieszo-rowerowych dających możliwość przemieszczania się między terenami przestrzeni publicznych w mieście. W dokumencie podkreślono potrzebę przeciwdziałania niszczeniu dolin rzecznych w związku z postępującą urbanizacją terenów obrzeżnych miasta oraz ich rolę w łagodzeniu skutków zmian klimatu.

STANDARDY DOSTĘPNOŚCI DO TERENÓW ZIELENI

Jednostki funkcjonalno-przestrzenne	Rodzaj terenu zieleni	Powierzchnia terenu zieleni w ha	Maksymalna odległość do terenu zieleni w linii prostej w metrach
W1a, W1b, W3a	tereny jednostek funkcjonalno-przestrzennych: L, RW, Z oraz pozostałe tereny zieleni urządzonej	≥ 3	800
		≥ 1	400
		< 3	400
		< 1	200
W2a, W2b, W3b, W3c, WZ1, WZ2	tereny jednostek funkcjonalno-przestrzennych: L, RW, Z oraz pozostałe tereny zieleni urządzonej	≥ 3	500
		≥ 1	400
		< 3	400
		< 1	200
WZ3, M1, M2, M3	tereny jednostek funkcjonalno-przestrzennych: L, RW, Z, O oraz pozostałe tereny zieleni urządzonej	≥ 3	1000

ŁÓDZKIE RZEKI

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Dziedzictwo kulturowe jest jednym z najważniejszych czynników budujących tożsamość i wspierających współczesny rozwój miasta. Studium przyjmuje jako zasadę, że rozwój miasta do wewnątrz, wykorzystujący dziedzictwo kulturowe i zabytki, musi obejmować nie tylko działania przy zabytkowych obiektach budowlanych, ale także w ich otoczeniu i obszarach ekspozycji. Dokument ustala jako zasadę podstawową – zarządzanie krajobrazem kulturowym obejmującym całe środowisko kulturowe miasta. Wskazuje trzy kategorie działań realizujących tę zasadę:

- systemową ochronę i opiekę,
- planowanie i podejmowanie działań strategicznych,
- podejmowanie działań edukacyjnych i promocyjnych.

W polityce przestrzennej miasta Studium uwzględnia ochronę dziedzictwa materialnego wynikającą z przepisów odrębnych, a jednocześnie wskazuje narzędzia i obszary działań wykorzystujących zasób dziedzictwa kulturowego do budowania miasta współczesnego. Wychodząc od ochrony zasobu, określając zasady tej ochrony – jednocześnie wskazuje się potrzeby i możliwe kierunki zmian.

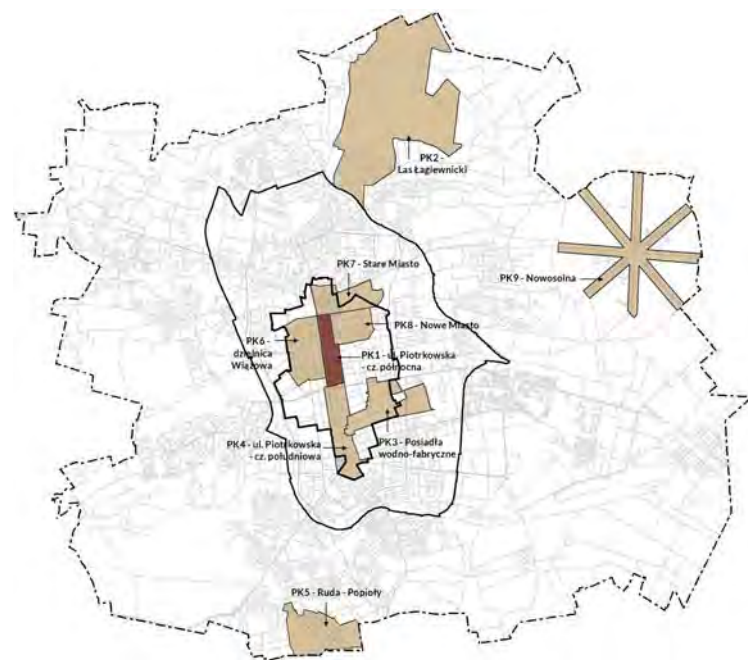
Dokument określa potrzebę szczególnej ochrony zabytków wpisanych do rejestru zabytków województwa łódzkiego, obszaru pomnika historii, a także parku kulturowego.

STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Ustalenie w Studium stref ochrony konserwatorskiej ma na celu ochronę zachowanych, wartościowych elementów krajobrazu kulturowego miasta, co nie wyklucza możliwości realizacji całkowicie nowych obiektów budowlanych, przestrzeni publicznych oraz elementów zagospodarowania przestrzennego. Celem zapisów strefowych jest umożliwienie współczesnego rozwoju miasta z jednoczesnym zapewnieniem ochrony i utrzymania dziedzictwa kulturowego jako przejawu kultury materialnej dawnych pokoleń i tożsamości miejsca.

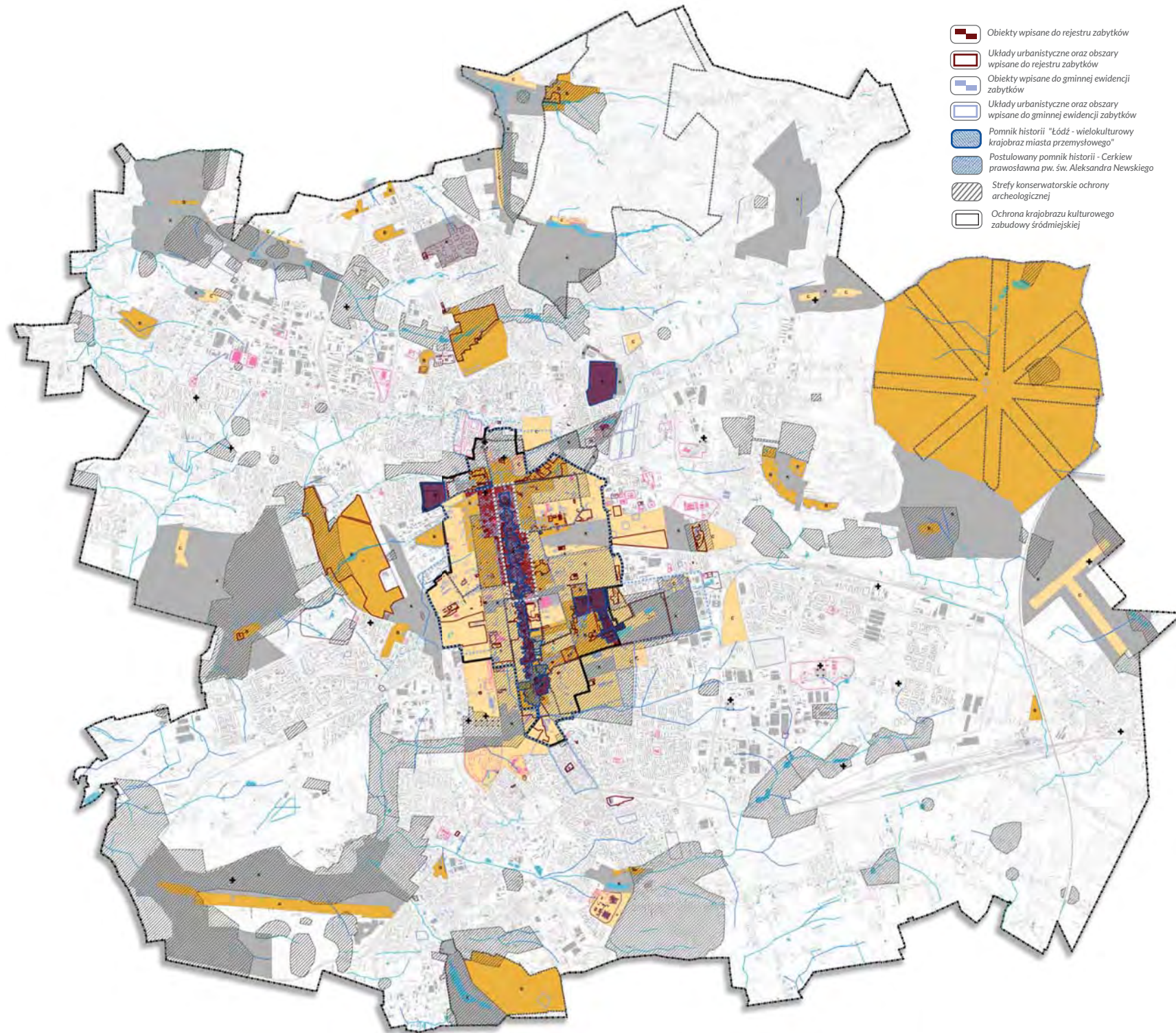
Studium wskazuje również szczególny rodzaj stref konserwatorskich mających na celu ochronę archeologiczną, które obejmują stanowiska wpisane do rejestru oraz wymienione w gminnej ewidencji zabytków na podstawie Archeologicznego Zdjęcia Polski.

PARKI KULTUROWE - ISTNIEJĄCY I PROPONOWANE

STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

	A	B	C	K
Element historycznego krajobrazu kulturowego (urbanistycznego i ruralistycznego)	Ścisłej ochrony konserwatorskiej wielokulturowego krajobrazu miasta przemysłowego uznanego za pomnik historii wraz z obszarem buforowym	Ochrony konserwatorskiej układów przestrzennych oraz zabytków i ich otoczenia	Ochrony konserwatorskiej elementów rozplanowania oraz zabytków	Ochrony krajobrazu kulturowego
Zabytki wraz z otoczeniem	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	
Historyczny przebieg dróg	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	
Zasady lokalizowania zabudowy względem przestrzeni publicznej	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	ochrona fakultatywna	
Zasady lokalizowania zabudowy w głębi działki	ochrona obligatoryjna	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	
Zasady zagospodarowania działki	ochrona obligatoryjna	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	
Historyczne granice działek	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	
ochrona pojedynczych, zachowanych cech zagospodarowania przestrzennego lub obiektów kulturowych (zabytki, układy przestrzenne, cz. ytelne przebiegi dawnych dróg, granice historycznych podziałów prawno-własnościowych np. granice dóbri kluczy)				

Krajobraz to obszar postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych lub ludzkich. W odniesieniu do Łodzi należy mówić przede wszystkim o krajobrazie kulturowym – przestrzeni ukształtowanej przez człowieka.

KRAJOBRAZY CODZIENNE

Studium wskazuje krajobrazy codzienne, które tworzy fizjonomia otaczającego nas miasta, szczególnie ważna dla naszego komfortu estetycznego i psychicznego. Podstawowe zasady ich ochrony i kreowania powinny mieścić się w zapewnieniu zasad kształtowania ładu przestrzennego z uwzględnieniem i ochroną istotnych cech „codzienności” oraz utrzymaniem tych elementów zagospodarowania, które pozwalają jednoznacznie identyfikować się z otaczającą nas przestrzenią. Proponowane nowe formy zabudowy i zagospodarowania przestrzennego powinny stanowić kontynuację formy i struktury istniejących krajobrazów wraz z dopuszczeniem indywidualnego i szczególnego kształtowania bądź akcentowania przestrzeni wyłącznie na podstawie kompleksowych analiz i wytycznych krajobrazowych.

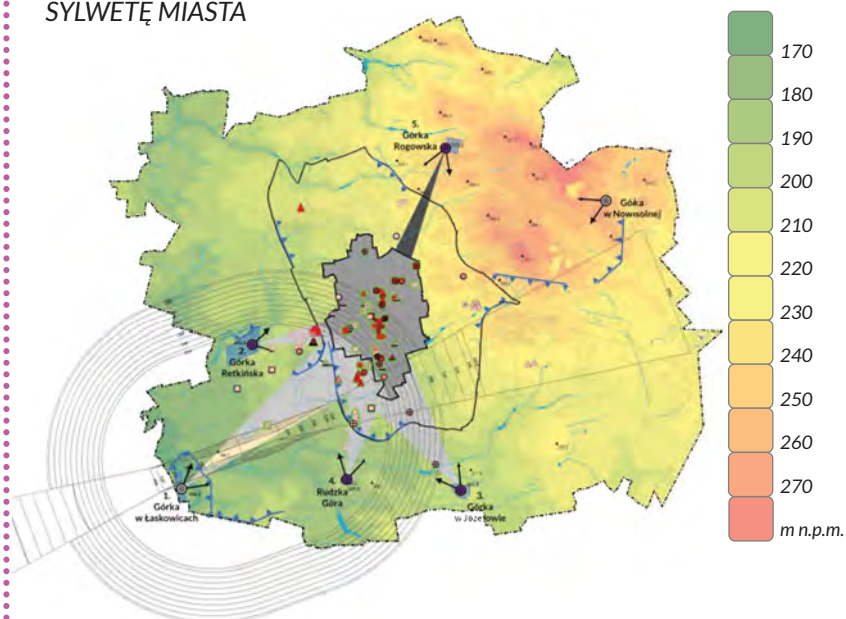
KRAJOBRAZY CHARAKTERYSTYCZNE

Studium wyznacza na terenie miasta krajobrazy charakterystyczne szczególnie cenne dla społeczeństwa ze względu na wartości kulturowe, historyczne, przyrodnicze i estetyczno-widokowe. Są to krajobrazy o formach wyróżniających się przestrzennie, jednocześnie będące świadectwem historii i rozwoju Łodzi. Reprezentują one obszary zróżnicowane pod względem typu zagospodarowania oraz sposobu kształtowania przestrzeni. Ich ochrona polega na podporządkowaniu nowego sposobu zagospodarowania walorom zagospodarowania tradycyjnego, zwykle indywidualnego dla danego terenu.

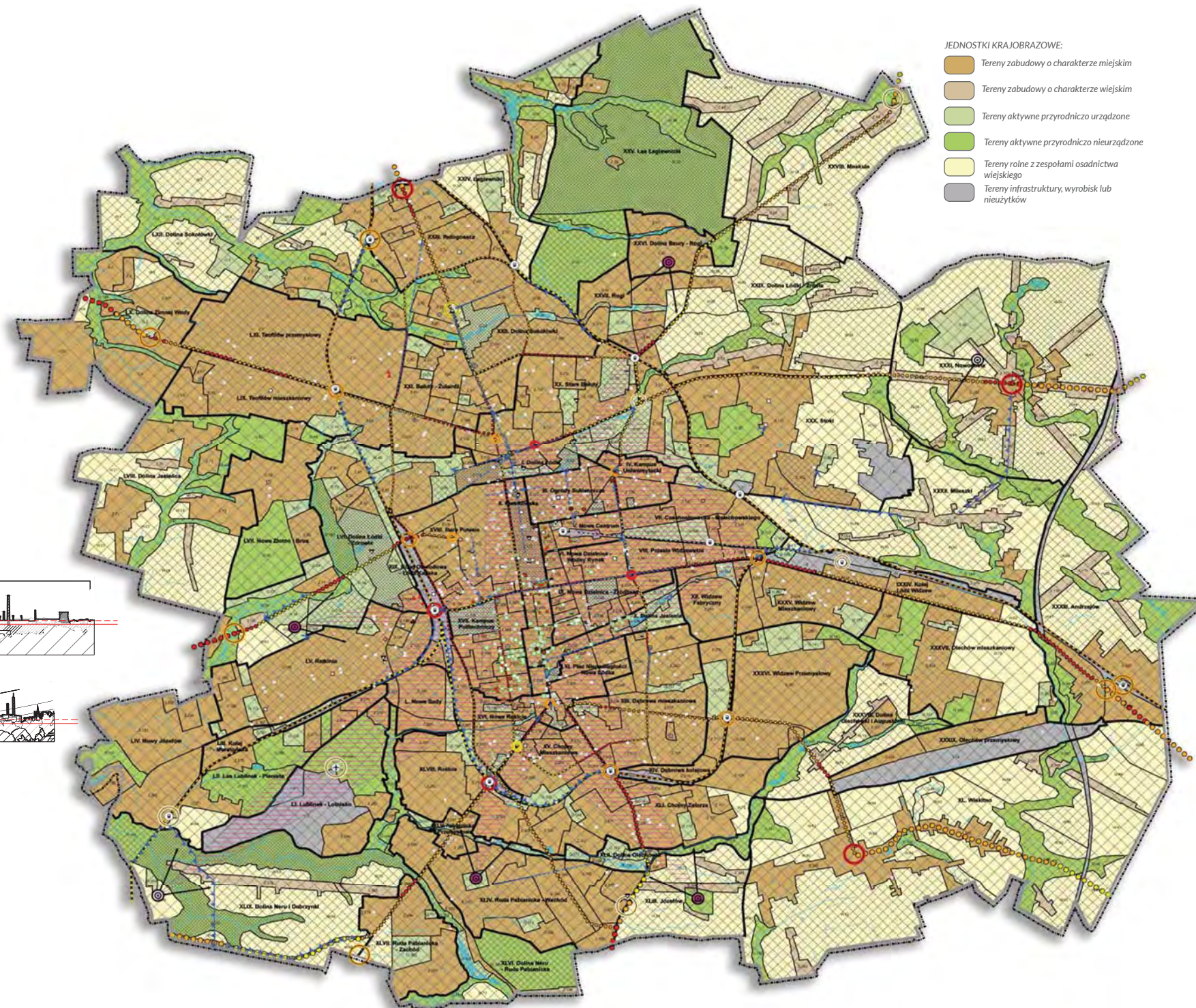
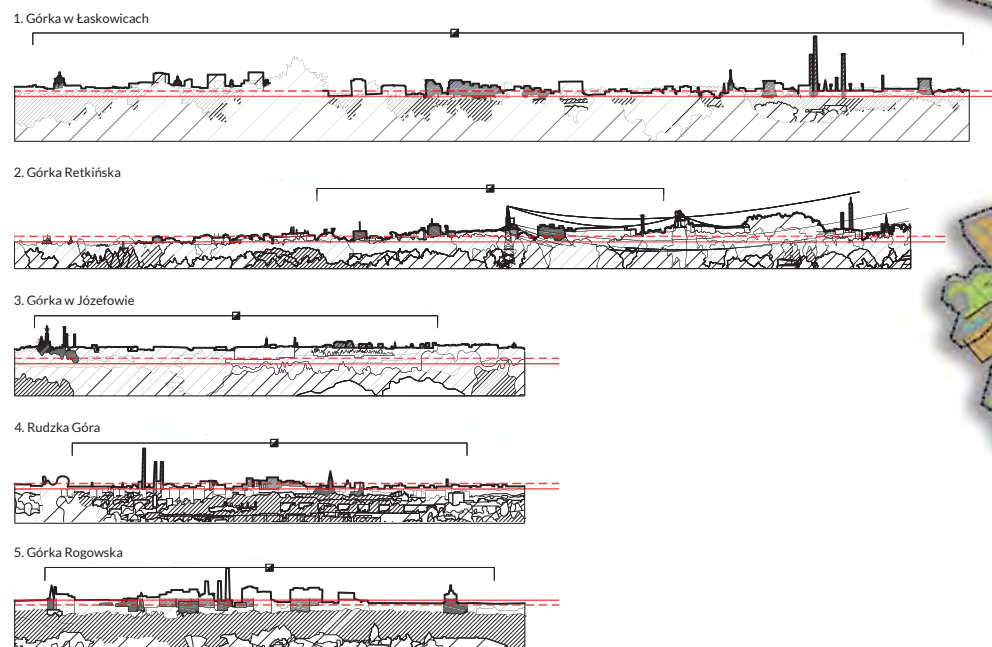
PUNKTY WIDOKOWE

Studium wskazuje pięć punktów widokowych: Rudzka Góra, Górka Retkińska, Górka Rogowska, Górka w Józefowie i Górka w Łaskowicach. Widziana z nich panorama miasta cechuje się szczególną koncentracją obiektów o najwyższych walorach architektonicznych i znaczeniu kompozycyjnym w strefie centralnej. Dla ww. wzniesień Studium wyznacza obszary przedpoła widokowego, dla których ustala ograniczenie wysokości zabudowy wynikające z potrzeby zapewnienia widoczności głównego motywu sylwety miasta.

MIEJSCA EKSPOZYCJI CZYNNEJ I OBIEKTY TWORZĄCE SYLWETĘ MIASTA

PANORAMY MIASTA Z PUNKTÓW WIDOKOWYCH

- JEDNOSTKI KRAJOBRAZOWE:
- Tereny zabudowy o charakterze miejskim
 - Tereny zabudowy o charakterze wiejskim
 - Tereny aktywne przyrodniczo urządzone
 - Tereny aktywne przyrodniczo nieurządzone
 - Tereny rolne z zespołami osadnictwa wiejskiego
 - Tereny infrastruktury, wyrobisk lub nieużytków

System transportowy miasta powinien dostosować się do zmieniających się potrzeb jego użytkowników, umożliwiać zarówno szybkie połączenia zewnętrzne, jak i zapewniać zrównoważony rozwój transportu wewnątrz miasta, co będzie sprzyjało podniesieniu jakości życia jego mieszkańców.

SYSTEM DROGOWY

Studium wskazuje połączenie centralnych terenów miasta z „ringiem autostradowym”, jako podstawowy kierunek działania w ramach poprawy dostępności transportowej.

W centralnej strefie miasta dokument proponuje system transportowy wykorzystujący układ obwodowy. Polega on na utworzeniu dwóch uzupełniających się obwodnic obszaru śródmiejskiego - wewnętrznej i zewnętrznej.

- Zadaniem obwodnicy wewnętrznej są - w ramach ochrony obszaru śródmiejskiego - umożliwienie zastosowania priorytetów dla transportu zbiorowego, ruchu pieszego i rowerowego oraz zwiększenie kontroli nad ruchem samochodowym, przy zapewnieniu zakładanej jego dostępności do strefy wewnętrznej.
- Zadaniem obwodnicy zewnętrznej jest przede wszystkim eliminacja ruchu tranzytowego z obszaru wewnętrznego miasta.

TRANSPORT ZBIOROWY

Studium ustala priorytet transportu zbiorowego przed indywidualną komunikacją samochodową, ze szczególnym wyróżnieniem komunikacji tramwajowej. Za bardzo ważny element układu transportu zbiorowego uważa budowę systemu węzłów przesiadkowych zarówno w układzie komunikacji miejskiej, jak i węzłów przesiadkowych związanych z układem kolejowym i systemem parkingów Park&Ride.

SYSTEM ROWEROWY I MOBILNOŚĆ PIESZA

Jako podstawowe kierunki działań w zakresie polityki rowerowej Studium wskazuje: budowę ścieżek rowerowych i wyznaczanie pasów ruchu rowerów na jezdniach, zastosowanie rozwiązań ułatwiających ruch rowerowy na skrzyżowaniach, rozwój programu roweru miejskiego oraz realizację parkingów rowerowych jako elementów ulic i placów. Ważny element spójności systemu przestrzeni publicznych stanowią ciągi pieszo-rowerowe wyznaczone w oparciu o doliny rzeczne.

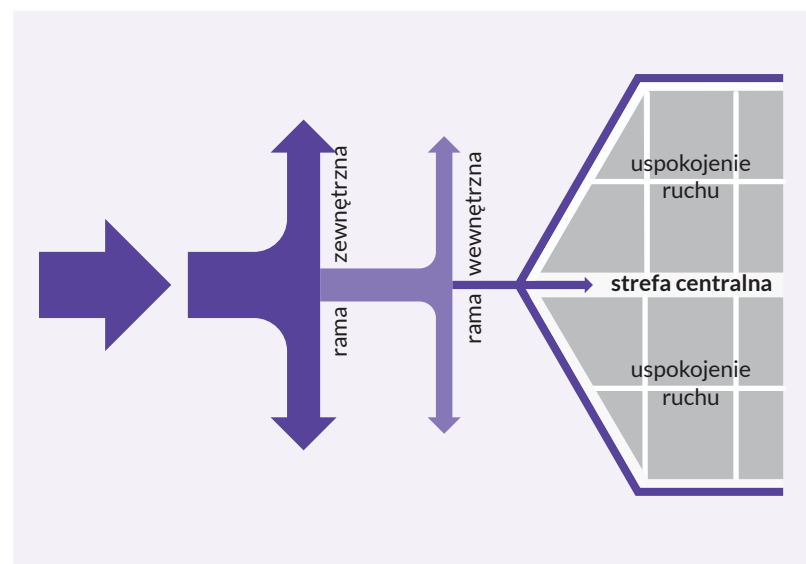
POŁĄCZENIA CENTRALNYCH TERENÓW MIASTA Z „RINGIEM AUTOSTRADOWYM”

ZASADA KSZTAŁTOWANIA UKŁADU ULIC W STREFIE WIELKOMIEJSKIEJ I JEJ OTOCZENIU

ZASADA ROZKŁADU RUCHU KOMUNIKACYJNEGO

SIECI TECHNICZNEGO UZBROJENIA TERENU

Analiza istniejącego przebiegu sieci infrastruktury technicznej (wodo-
ciągi, kanalizacja, gazociągi, sieć energetyczna i ciepła) wskazuje
na różnice w dostępie do uzbrojenia terenu w poszczególnych rejonach
miasta. Najbardziej korzystne warunki posiadają tereny śródmiejskie
oraz tereny intensywnie zurbanizowane. Największe niedobory
dotyczą terenów strefy obrzeżnej, w których jedyny element
uzbrojenia stanowią najczęściej sieci wodociągowe, a warunki
do wprowadzania pozostałych sieci są niekorzystne: bardzo mała
intensywność zabudowy i wysokie koszty realizacji.

Przyjęte kierunki rozwoju przestrzennego miasta zakładają optymalne
wykorzystanie istniejących sieci infrastruktury technicznej. Potrzeby
ich rozbudowy wynikają głównie z konieczności dotrzymania standar-
dów środowiskowych na terenach z istniejącą zabudową, niedoinwe-
stowanych w podstawowe elementy infrastruktury (ciepło w śródmie-
ściu, kanalizacja sanitarna w zabudowie mieszkaniowej głównie poza
zwartą strefą zurbanizowaną).

ENERGIA ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH (OZE)

Studium wskazuje, że jednym z podstawowych zadań lokalnej
polityki energetycznej miasta powinno być ograniczanie zużycia
tradycyjnych nośników energii pierwotnej i zastępowanie jej energią
odnawialną. Działania w tym zakresie wpływają na ograniczenie
emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, a tym samym
poprawy zdrowotności mieszkańców.

Studium wskazuje obszary, na których mogą być rozmieszczone
urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii
o mocy przekraczającej 100 kW, z wyłączeniem urządzeń wykorzy-
stujących energię wiatru, takich jak farmy wiatrowe i inne urządzenia
o mocy większej niż moc mikroinstalacji. Dla całego obszaru miasta
przewiduje się zwiększenie wykorzystania energii wód geotermalnych
oraz promieniowania słonecznego na potrzeby ogrzewania i przygo-
towania ciepłej wody użytkowej. Studium nie wprowadza ograniczeń
w zakresie lokalizacji mikroinstalacji.

GOSPODARKA ODPADAMI

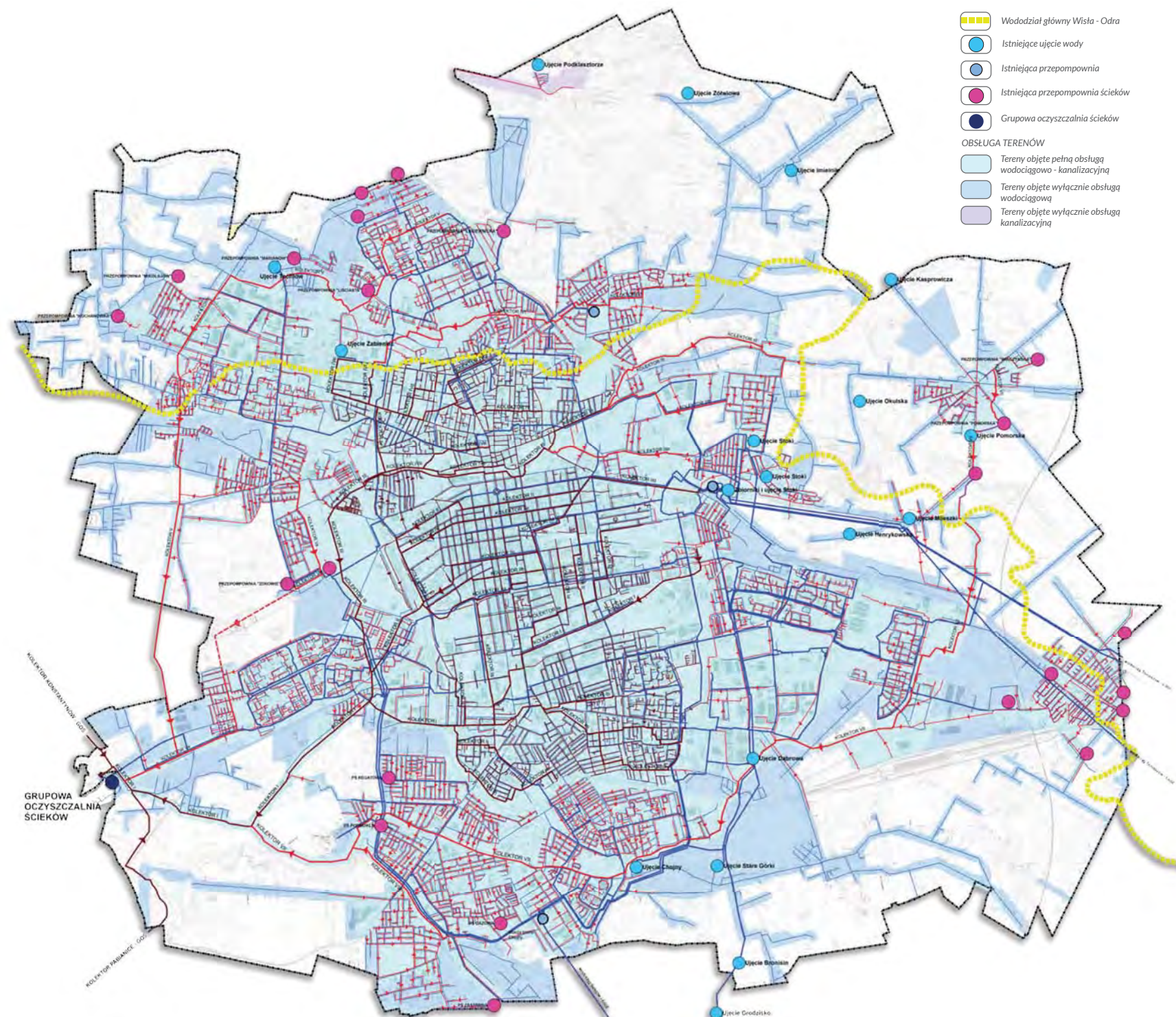
W myśl nowych tendencji w zagospodarowywaniu odpadów komunal-
nych miasto zakłada zmianę kierunku, rezygnując z budowy spalarni
na rzecz podniesienia poziomu selektywnej zbiórki odpadów,
ich segregowania i zagospodarowania.

OBSZARY, NA KTÓRYCH MOŻLIWE JEST ROZMIESZCZENIE URZĄDZEŃ WYTWARZAJĄCYCH ENERGIĘ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100 kW

OZE O MOCY POW. 100 kW	TERENY LASÓW O POW. MIN. 3 HA; TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ O POW. MIN. 3 HA I DOLIN RZECZNYCH W STREFIE ZURBANIZOWANEJ; TERENY OBJĘTE PRAWNYMI FORMAMI OCHRONY PRZYRODY	POZOSTAŁE TERENY
URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE SIĘ WIATRU	-	-
URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE ENERGIĘ SŁONECZNĄ	-	+
INNE URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE OZE	+	+

* z wyłączeniem: lasów, parków, dolin rzecznych, korytarzy i łączników
ekologicznych

WARSZTAT PLANISTYCZNY

Przygotowaniem Studium dla Łodzi kierowały podobne zasady jak w przypadku sporządzania innych dokumentów o charakterze strategicznym. W pierwszym etapie prac dokonano oceny sytuacji miasta i stanu jego zasobów, co pozwoliło na analizę trendów rozwojowych oraz sporządzenie analizy SWOT. Na bazie tych elementów zostały sformułowane możliwe scenariusze polityki rozwoju przestrzennego miasta (tzw. modele) i ocenione konsekwencje ich realizacji. Wybór preferowanego kierunku działania stworzył podstawę dla ustalenia kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Wiodącą zasadą przyjętą w ramach prac było wykorzystanie zasady planowania w oparciu o tzw. twarde dane (ang. evidence based planning). Oznaczało to wykorzystanie dokładnych badań ilościowych i analiz danych przestrzennych sporządzonych w oprogramowaniu GIS. Dotyczyły one liczby i rozmieszczenia ludności, zmian w zabudowie i zagospodarowaniu terenu, ruchu budowlanego w Łodzi, dostępu do infrastruktury technicznej i wielu innych danych związanych z przestrzennymi aspektami funkcjonowania miasta. Analizy ilościowe uzupełniły ujęciowe badania jakościowe. W trakcie prac projektowych nad kierunkami rozwoju przestrzennego miasta przeprowadzono warsztaty specjalistyczne, których celem było pozyskanie dodatkowej wiedzy eksperckiej. Do współpracy zaproszono szereg specjalistów – naukowców i praktyków z kraju.

DYSKUSJA O MIEŚCIE

Jednym z najważniejszych elementów przy sporządzaniu Studium było zapewnienie możliwości udziału w procesie planowania wszystkim interesantom, w szczególności mieszkańcom miasta. W pracach nad Studium podstawowe elementy procesu partycypacji zostały rozszerzone o działania pozaustawowe. Etap konsultacji objął organizację warsztatów informacyjnych skierowanych do rad osiedli oraz mieszkańców miasta. Warsztaty uzupełniły debaty tematyczne poświęcone kierunkom polityki przestrzennej oraz otwarte spotkania z mieszkańcami i środowiskami branżowymi (urbanistami, architektami, przedstawicielami środowisk akademickich). Kluczowym krokiem w konsultacjach było przedstawienie modeli rozwojowych Radnym Rady Miejskiej w Łodzi, skutkujące wyborem kierunku rozwoju miasta. Kolejnym etapem procesu partycypacyjnego było wyłożenie projektu dokumentu do publicznego wglądu, w trakcie którego zorganizowano dwie dyskusje publiczne nad przyjętymi w projekcie Studium rozwiązaniami. Podczas wyłożenia uruchomiono również dodatkowy punkt konsultacyjny w Łódzkim Centrum Kontakt z Mieszkańcami oraz zapewniono możliwość zapoznania się z projektem w każdej z dzielnic miasta. W informowaniu mieszkańców o rozstrzygnięciach podejmowanych w pracach nad dokumentem pomogła publikacja artykułów i ogłoszeń w lokalnej prasie oraz dystrybucja ulotek informacyjnych.

STUDIUM - całość
uchwała Nr LXIX/1753/18 RM w Łodzi
z dnia 28 marca 2018 r.

Opracowania towarzyszące Studium:

- 1 Opracowanie ekofizjograficzne
- 2 Prognoza oddziaływania na środowisko

Uwarunkowania

- część tekstowa (załącznik Nr 1)
- część graficzna (załączniki Nr 2-11)
- 10 map tematycznych
- w skali 1:50000 i 1: 60000

Kierunki rozwoju przestrzennego

- część tekstowa (załącznik Nr 12) - zawiera karty ustaleń
- część graficzna (4 załączniki)
 - **mapa główna** w skali 1:15000 (załącznik Nr 13)
 - 3 mapy tematyczne w skali 1:50000 i 1:60000 (załączniki Nr 14-16)

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag

- załącznik Nr 17

STUDIUM W PEŁNEJ WERSJI - MIEJSKA PRACOWNIA URBANISTYCZNA W ŁODZI

www.mpu.lodz.pl

Na stronie opublikowany został cały dokument Studium, obejmujący część tekstową i graficzną w pełnej rozdzielczości. Udostępniono również możliwość pobrania dokumentu.

- 1 wejdź na stronę www.mpu.lodz.pl
- 2 wybierz zakładkę Studium

- 3 wybierz Studium... z roku 2018 - obowiązujące

Rok	2018
Studium	Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi z roku 2018
Status	Opracowanie
Data ewidencji	2018-03-28
Skala	1:50000
Format	A3
Wersja	1.0
Utworzył	LXX/1753/18

- 4 przeglądaj treść Studium on-line

Poniżej prezentujemy obowiązujący dokument "STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA ŁODZI"

UCHWAŁA - kliknij tutaj

UWARUNKOWANIA:

- Załącznik Nr 1 do uchwały - (TEKST UWARUNKOWAŃ) - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 2 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 3 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 4 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 5 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 6 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 7 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 8 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 9 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 10 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 11 do uchwały - kliknij tutaj

KIERUNKI:

- Załącznik Nr 12 do uchwały (TEKST KIERUNKÓW I KARTY USTALEŃ) - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 13 do uchwały (MAPA GŁÓWNA STUDIUM) - kliknij tutaj
- (mapa dostępna również pod adresem www.mpu.lodz.pl)
- Załącznik Nr 14 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 15 do uchwały - kliknij tutaj
- Załącznik Nr 16 do uchwały - kliknij tutaj

ROZSTRZYGNIECIE UWAG - Załącznik Nr 17 do uchwały - kliknij tutaj

- 5 w celu pobrania dokumentu Studium kliknij Pobierz

[Pobierz](#)

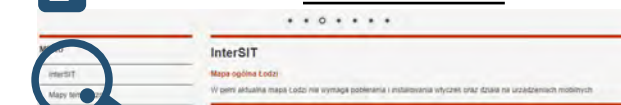
ŁÓDZKI INTERNETOWY SYSTEM INFORMACJI

O TERENIE - InterSIT

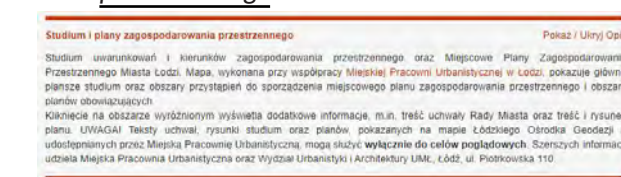
www.mapa.lodz.pl

Na stronie dostępne są podstawowe mapy Studium określające kierunki rozwoju przestrzennego tj. „Jednostki funkcjonalno-przestrzenne” oraz „Docelowy system transportowy”. Serwis mapowy umożliwia wyszukanie poszczególnych nieruchomości na terenie miasta.

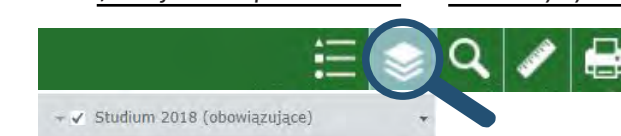
- 1 wejdź na stronę www.mapa.lodz.pl
- 2 wybierz zakładkę Mapy tematyczne

- 3 wybierz mapę Studium... i plany zagospodarowania przestrzennego

- 4 rozwiń panel zarządzania warstwami i zaznacz Studium 2018 (obowiązujące), a następnie Jednostki funkcjonalno-przestrzenne lub Docelowy system transportowy

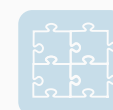

- 5 wyszukaj działkę po numerze lub adresie zgodnie z poniższym wzorem

wyszukanie działki po numerze - WZÓR:
nr obrębu-nr działki (np. S6-156/6)

wyszukanie działki po adresie - WZÓR:
ulica i nr adresowy (np. Sienkiewicza 18)

DZIAŁANIA MIEJSKIEJ PRACOWNI URBANISTYCZNEJ W ŁODZI

SPORZĄDZANIE PLANÓW MIEJSCOWYCH

Głównym zadaniem MPU jest sporządzanie projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi i jego zmian oraz sporządzanie projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla miasta Łodzi i ich zmiany oraz wykonywanie czynności formalno-prawnych związanych ze sporządzaniem, uzgadnianiem i uchwalaniem tych dokumentów.

BUDOWA CYFROWEJ ŁODZI 3D

Łódź jako jedno z pierwszych miast w Polsce zaczęło wykorzystywać cyfrowe makiety 3D w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miasta. Działania w tym zakresie są podejmowane od wielu lat, a szybki wzrost ich efektywności jest możliwy dzięki rozwojowi technologii obrazowania i modelowania rzeczywistości. Nasze doświadczenie pokazuje, że wirtualny model miasta odgrywa znaczącą rolę w pełniejszym poznaniu Łodzi i zrozumieniu zachodzących w niej procesów przestrzennych, ułatwiając tym samym prace planistyczne.

Prezentacja zachodzących zmian w postaci interaktywnego modelu 3D pobudza działania prywatne w procesie rewitalizacji i umożliwia jego pełniejszą koordynację i optymalizację. Wirtualna makietka ma kluczowe znaczenie w zarządzaniu miastem, a jako narzędzie wizualizacji walorów zamieszkania i inwestowania w Łodzi znacząco sprzyja poprawie wizerunku miasta.

Wykonywane w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Łodzi cyfrowe makiety 3D są o wiele łatwiejsze w odbiorze niż tradycyjny plan miejscowy przedstawiony na mapie zasadniczej i w formie uchwały. Ponadto wykorzystanie tych technologii redukuje czas potrzebny na wykonanie analiz, takich jak wywiad w terenie oraz tradycyjne inwentaryzacje. Mimo, że makietka nie zastąpi ich w całości może znacznie przyspieszyć ich przebieg. Model cyfrowej Łodzi 3D przekłada się również na zminimalizowanie kosztów związanych z dodatkowymi wyjazdami w teren.

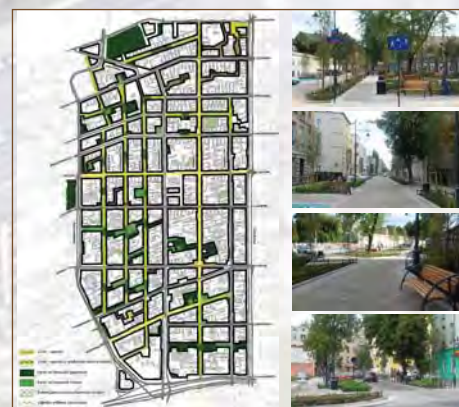
W MPU tworzymy także makiety miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które pomagają w wizualizacji docelowego stanu zagospodarowania przestrzeni. W tym zadaniu bardzo pomocna jest drukarka 3D.

Dodatkowo w przestrzeniach publicznych np. parkach, skwerach, pasażach modelujemy obiekty małej architektury takie jak: ławki, lampy, kosze na śmieci, kwietniki, pomniki, fontanny.

SPORZĄDZANIE OPRACOWAŃ SPECJALISTYCZNYCH

W Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Łodzi sporządzony został miejski program odnowy wydłużającej się dzielnicy Stare Polesie. Program „Zielone Polesie” powstał w celu zarządzania procesem przekształceń tej części miasta. Obejmuje m.in. ustalenie standardów projektowych dla zieleni, ulic i innych przedsięwzięć, przygotowanie projektów do realizacji, wypracowanie metod udziału mieszkańców w projektowaniu konkretnych przestrzeni, opracowanie koncepcji projektowych przestrzeni.

